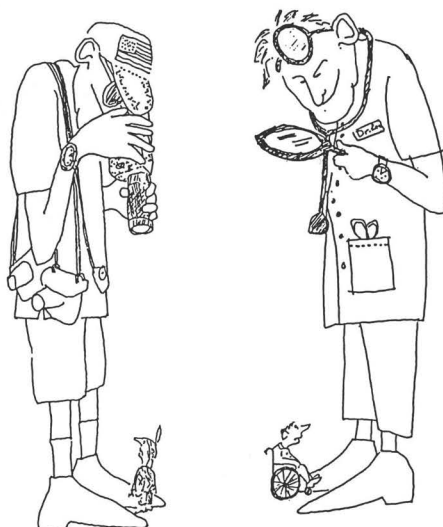

Handikappism = Kolonialism

När västvärlden 'upptäckte' resten av världen, exploaterade man andra länders tillgångar, sålde deras invånare som slavar och utplånade deras kultur och religion. Sedan försökte man lindra deras andliga och materiella nöd med barmhärtighet och välgörenhet.

Man skrev lärda verk om hurdana dessa vilda människor är och vilka skillnader det finns mellan oss och dem. Ta vilket uppslagsverk som helst från sekelskiftet och läs hur de svartas yttre och inre skiljer sig från oss. I sådana avseenden som utseende, intelligens och karaktär är de underlägsna den vita rasen, står det till exempel i Nordiska familjeuppslagsboken från 1915. Det fanns många tankar om hur man skulle kunna uppfostra de så att de någorlunda skulle uppfylla våra krav på hur man uppför sig och hur man gör ett nyttigt arbete. Rasgenetikerna filosoferade mycket om farorna med att blanda raser och förutspådde västvärldens undergång när våra gener blev förorenade av andra raser. På senare år talas det mera om tredje världens behov av utveckling, vår solidaritet och vilket bistånd vi kan ge dem.

De finns många paralleller mellan hur man såg på tredje världens människor och hur man idag behandlar människor med funktionshinder. Vi framställs som annorlunda och underlägsna. Hur ofta värnar inte politikerna om oss, de svaga i samhället! Ett rättfärdigande av slaveriet var att de svarta 'inte kan ta hand om sig själva'. Samma argument används idag för att hålla oss på institutioner och diktera våra livsvillkor genom 'vård' och 'omsorg'. Slaveriet är avskaffat i Sverige, men vi behandlas som kommunens livegna när man förnekar oss rätten att flytta eller resa inom det egna landet. Rasgenetikerna är fortfarande aktiva och propagerar för abort av människor med funktionshinder.

Förr visades 'vilda män' runt i cirkustält och lärda män höll föredrag om deras konstiga bruk och vanor. Idag undersöker Stockholms socialförvaltningen i publikationer "De äldres vardagsritualer ur socialantropologisk synvinkel". Gå till vilken konferens om människor med funktionshinder som helst och du ser kolonialister: icke-funktionshindrade vetenskapsmän, filantroper, läkare, tjänstemän och politiker hur de beskriver vår situation, vad vi behöver och hur man ska hjälpa oss med välgörenhet eller solidaritet. Vi förnekas rätten att beskriva oss själva, att föra vår egen talan. Vilken läkare eller sjukgymnast som helst får mer gehör än vi själva.

Kolonialismens mera subtila förtryck innebär hjärntvättning så att vi anammar kolonialisternas attityder och införlivar deras uppfattningar om oss själva. Hur många av oss försöker att framstå så 'vit' som möjligt genom att försöka klara sig utan till exempel rullstol eller personlig assistans eftersom rullstol och personlig assistans förknippas med den underlägsna sortens människor som vi framställs! Vi betalar ett högt pris för att förneka oss själva: fysisk och psykisk stress, dåligt självförtroende och självförakt. Hur många av oss litar mera på kolonialisternas ord än på sitt eget och kamraternas omdöme! Tänk själv hur du reagera inför mannen i vita rocken! Hur många av oss röstar för icke-funktionshindrade förtroendevalda inom våra egna organisationer eller bockar inför icke-funktionshindrade förbundssekreterare och verksamhetsledare! Franz Fanons bok ('De förtryckta av denna jord') om kolonialismens effekter på kolonialiserade människor är den bästa boken om människor med funktionshinder som jag har läst.

Adolf